

മധുരമായ കുട്ടികളെ-സംഗഭാഷത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ ഇരിക്കണം, കാരണം സംഗഭാഷത്തിൽ വരുന്നതിലൂടെത്തന്നെയാണ് തലതിരിഞ്ഞ കർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്, ബാബയുടെ ഓർമ്മ മറക്കുന്നത്.

ചോദ്യം -ഏതൊരു സംസ്കാരത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് തങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ഉന്നതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിക്കുന്നത്?

ഉത്തരം -അഥവാ എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് സംഭവിക്കുമ്പോൾ ബാബയോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നതിന്റെ സംസ്കാരം ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം എന്ന് ബാബയോട് പറയണം. ഇതിൽ അൽപ്പം പോലും ദേഹാഭിമാനം വരുത്, ഇതിലൂടെ അവസ്ഥ മെച്ചപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ബാബയോട് സത്യമായ ഹൃദയം വെക്കുക എന്നത് ഉയരുന്ന കലയുടെ ആധാരമാണ്. ഒരിക്കലും സ്വയം മിഥ്യാജ്ഞാനി എന്ന് കരുതരുത്. തെറ്റുകൾ എല്ലാവർക്കും സംഭവിക്കാം കാരണം ഇതു വരെ ആരും പരിപൂർണ്ണമായിട്ടില്ല.

ഗീതം -ഞങ്ങൾക്കാവഴിയിലൂടെ നടക്കണം.....

ഓംശാന്തി. എന്തെങ്കിലും പറയേണ്ടി വരാറുണ്ട്, അപ്പോൾ ഓംശാന്തി എന്ന് പറയുന്നതാണ് നല്ലത്. ആത്മാവിന് തന്റെ സ്വധർമ്മം പറയേണ്ടതുണ്ട്. ബാബയും ഞാൻ ശാന്തനാണ് എന്ന് പറയുന്നു. ശാന്തി ദേശത്ത് വസിക്കുന്നവനാണ്. നിങ്ങളും യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മാക്കളാണ്, നിങ്ങളുടെ സ്വധർമ്മം ശാന്തിയാണ്. ലോകം മുഴുവനും ശാന്തി ശാന്തി എന്ന് പറഞ്ഞ് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ശാന്തി എന്ന് എന്തിനേയാണ് പറയുന്നത് എന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല. ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന ഈ വഴക്കുകളും ലഹളകളും എല്ലാം ശാന്തമാകും എന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ ശാന്തിയിൽ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. വീട്ടിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഉണ്ടാകും, ചിലർ വഴക്കിടുന്നു, ചിലർ വഴക്കിടുന്നില്ല. അതെന്താ ശാന്തിയാണോ? ശാന്തി വേറൊരു വസ്തുവാണ്. ശാന്തി ആത്മാവിന്റെ സ്വധർമ്മമാണ്. ബാബയുടെ സ്വധർമ്മവും ശാന്തിയാണ്. ആത്മാക്കളുടെ അച്ഛനാരാണ് ?പരമപിതാ പരമാത്മാവ്. പരമാത്മാവിന്റെ ധർമ്മമെന്താണ് ?പരമാത്മാവിന്റെ ധർമ്മവും ശാന്തിയാണ്. പരമപിതാ പരമാത്മാവ് ശാന്തിദേശത്ത് വസിക്കുന്നവനാണ്. നമ്മളും ശാന്തിദേശത്ത് വസിക്കുന്നവരാണ്. ആരെങ്കിലും വരികയാണെങ്കിൽ പറയണം- നിങ്ങളുടെ സ്വധർമ്മം ശാന്തിയല്ലേ. നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിടെ വസിക്കുന്നവരാണ്, ഇവിടെ പാർട്ടിയിരിക്കുന്നതിന് വന്നിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിലൂടെ പാർട്ടിയിരിക്കുക തന്നെ വേണം. വാസ്തവത്തിൽ ശാന്തിക്ക് വേണ്ടി കാട്ടിലൊന്നും പോകേണ്ട കാര്യമില്ല. ആത്മാവിന് തന്റെ സ്വധർമ്മം അറിയാം. ആത്മാവ് ക്ഷീണിക്കുകയാണെങ്കിൽ രാത്രിയിൽ അശരീരിയാകുന്നതിലൂടെ ശാന്തമാകുന്നു. രാത്രിയിൽ എന്ത് നിശബ്ദതയാണ്. രാവിലെയാകുന്നതിലൂടെ ശബ്ദം തുടങ്ങുന്നു. അത് പരിധിയുള്ള രാത്രിയും പകലുമാണ്. ഇപ്പോൾ പരിധിയില്ലാത്ത രാത്രിയും പകലുമാണ്. ആത്മാവ് 84 ജന്മം പാർട്ടിയിച്ചത് കാരണം ക്ഷീണിച്ച് പോയി, അതിനാൽ ഇപ്പോൾ തിരികെ ശാന്തീധാമിൽ പോകണം എന്ന് പറയുന്നു. ശാന്തീധാമിനേയും സുഖധാമിനേയും ഒർമ്മിക്കൂ എന്ന് ബാബയും പറയുന്നു. സുഖധാമിലിരുന്ന് അൽപ്പം പോലും ഒർമ്മിക്കുന്നില്ല. ദുഃഖധാമിലും, അശാന്തീധാമിലുമാണ് ഓർമ്മിക്കുന്നത്. എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ബാബ പറയുന്നു - കുട്ടികളേ, ഇപ്പോൾ നാടകം പൂർത്തിയാകുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് വീട്ടിൽ പോകണം, പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് ശാന്തിയും, സുഖവും ഉണ്ടാകും.

ബാബ പറയുന്നു ഞാൻ വഴികാട്ടിയാണ്, നിങ്ങളെ തിരികെ സത്യമായ യാത്രയിലേക്ക് കൊണ്ട് പോകാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. ശാന്തീധാമിലേക്കുള്ള മാർഗദർശി ഒരേ ഒരു ബാബയാണ്,ആ ബാബയുടെ മക്കളുമാണ്. ഒരാളിനേ കൊണ്ട് മാത്രം ജോലി നടക്കില്ല. എത്ര വലിയ സേനയാണ്. എല്ലാവരുടെ മുഖവും ശാന്തീധാമിന് നേരേയാണ്. അത് ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന വീടാണ്. ബ്രഹ്മനാഥിലേക്കും, അമർനാഥിലേക്കും വലിയ ദൂരമൊന്നുമില്ല. അവിടെ പോകുക വളരെ സഹജമാണ്. ശരി, മൂലവതനത്തിലോ സൂക്ഷ്മവതനത്തിലോ പോകുന്നതാണോ, അമർനാഥിലും ബ്രഹ്മനാഥിലും പോകുന്നതാണോ എളുപ്പം? സൂക്ഷ്മ വതനവും, മൂലവതനവും ആണോ സമീപം അതോ അമർനാഥും ബ്രഹ്മനാഥുമാണോ സമീപം? നോക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷ്മ വതനവും, മൂലവതനവും വളരെ ഉയരത്തിലാണ്. എന്നാൽ അവിടെ പോകാൻ നേരമെടുക്കില്ല, സെക്കന്റിന്റെ കാര്യമേ ഉള്ളൂ. നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയിലൂടെ ഓർമ്മിച്ചാൽ മാത്രം മതി. ആ സ്ഥൂലമായ യാത്രകൾ പുതിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല. അരകൽപ്പം ആ യാത്ര ചെയ്ത് വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ ആത്മീയ യാത്ര നിങ്ങളെ ഒരേയൊരു ബാബയാണ് വന്ന് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ തിരികെ കിട്ടിയ കുട്ടികളാണ്. നിങ്ങൾ വഴി പറഞ്ഞ്

കൊടുക്കുക തന്നെ വേണം. നിങ്ങൾ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചെന്ന് ഈ ദേവീ ദേവതമാർ എപ്പോൾ രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു, ഇവരെ ആരാണ് ഇങ്ങിനെ പുജ്യരാക്കി തീർത്തത് എന്നെല്ലാം മനസിലാക്കി കൊടുക്കൂ. നിങ്ങൾക്കറിയാം ആദ്യം ഞങ്ങൾ പുജ്യരായിരുന്നു, പിന്നീട് പുജാരികളായി എന്ന്. എങ്കിൽ പുജാരിയുടെ സ്ഥാനം ചെറുതല്ലേ. പുജ്യരാണ് ഉയർന്നവർ. ബാബ പുജ്യരാക്കി തീർക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പുജ്യദേവീ ദേവതമാരായിരുന്നു പിന്നീട് പുജാരികളായി, ഇപ്പോൾ പുജ ഉപേക്ഷിച്ച് വീണ്ടും പുജ്യരായി തീരണം. മായയുടെ വിഘ്നങ്ങളും ധാരാളമുണ്ടാകുന്നു. അബലകളിൽ എന്തെല്ലാം അത്യാചാരങ്ങളാണ് നടക്കുന്നത്. മറ്റ് യാത്രകൾ ചെയ്യുന്നതിനോ, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോകുന്നതിനോ സത്സംഗങ്ങളിൽ പോകുന്നതിനോ ആരും തടസ്സം പറയുന്നില്ല. ഇവിടെ പുജാരിയിൽ നിന്ന് പുജ്യരാകുന്നതിൽ മായ എത്ര പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ഇടക്കിടെ വീണ് പോകുന്നു. പലരും വീണ് പോകുന്നത് കാമക്കുഴിയിലാണ്. ബാബ പറയുന്നു അഴുക്കാകരുത്, ഇതിൽ ശ്രദ്ധ വെക്കണം. കാമ ചിതയിൽ വീഴുന്നതും വിഷയസാഗരത്തിൽ മുങ്ങുന്നതും ഏറ്റവും മോശമാണ്. ബാബ പറയുന്നു - കുട്ടികളേ കാമം മഹാശത്രുവാണ്, അതിനാൽ ഒരിക്കലും വികാരത്തിൽ പോകരുത്, സങ്കല്പം പോലും ചെയ്യരുത്, ഇതിലൂടെ തന്നെയാണ് മോശമായി തീരുന്നത്. ഇവിടെ വരുന്നവരുടേയെല്ലാം ബുദ്ധി വിഷത്തിൽ നിന്ന് മുക്തമാകുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കരുത്. ചിലർ അങ്ങിനെയുമുണ്ട് പരസ്പരം കാണുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ കൊടുങ്കാറ്റ് വരുന്നു, അഴുക്കാകുന്നതിനു വേണ്ടി. ബാബ പറയുന്നു ഒരിക്കലും അഴുക്കാകരുത്, ആരുടേയും പുറകെ ഓടരുത്. ഒരിക്കലും വികാരത്തിൽ വീഴുന്ന പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യരുത്. ബാബ ഇതിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സംരക്ഷണത്തിന്റെയും വീഴ്ചയുടേയും എത്ര മൽപ്പിടുത്തം നടക്കുന്നു. മായ എത്ര കൊടുങ്കാറ്റ് ഉണ്ടാക്കുന്നു. എത്ര നല്ല വിശ്വാസതന്മ, ആജ്ഞാകാരിയും, സേവനയുക്തനുമായ കുട്ടിയായിരുന്നു, മായയുടെ ചാട്ടവാറടിയേറ്റ് പാടെ നശിച്ചു, മരിച്ച് പോയി, ഇത് ഡ്രാമയാണ്. മായയാണ് മോശമാക്കുന്നത്. അരകൽപ്പം ദുഃഖം നൽകുന്നതും മായയാണ്, ബാബയല്ല. ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ് ദുഃഖവും, സുഖവും നൽകുന്നത് എന്ന് വെറുതെ ആരോപിക്കുന്നു. ഈശ്വരനെ അച്ഛൻ എന്ന് മനസിലാക്കുന്നില്ല. പരമാത്മാവ് എങ്ങിനെ ആർക്കെങ്കിലും ദുഃഖം നൽകുമോ. പരമാത്മാവ് തന്നെ ദുഃഖം നൽകുന്നു എങ്കിൽ ബാക്കി മനുഷ്യർ പരസ്പരം വളരെ ദുഃഖം നൽകി കൊണ്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് സ്വയം ഇങ്ങിനെയുള്ള കർമ്മം ഉണ്ടാക്കുന്നത് എന്ന് ബാബ മനസിലാക്കി തരുന്നു. സംഗദോഷത്തിൽ പെട്ടും തലതിരിഞ്ഞ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ബാബയെ മറന്ന് പോകുന്നു. സാധാരണക്കാരനാണല്ലോ, അതിനാൽ കുട്ടികൾ മറന്ന് പോകുന്നു. ബാബ നല്ല രീതിയിൽ ശിക്ഷണം നൽകുന്നു, എന്നാൽ ആ ബാബയെ മറന്ന് പോകുന്നു. യോഗം പൂർണ്ണമല്ല എന്ന് ബാബ മനസിലാക്കി തരുന്നു. പ്രഭാഷണം നടത്തുന്നവരാണ് എന്ന് കരുതരുത്. ഒരു പണ്ഡിതന്റെ കഥ തന്നെയില്ലേ, മറ്റുള്ളവരോട് രാമ രാമ ജപിക്കുന്നതിലൂടെ നദി കടക്കാൻ സാധിക്കും എന്ന് പറയും. എന്നാൽ സ്വയം കടക്കാൻ സാധിക്കില്ല. തോണി കൊണ്ട് വരികയാണെങ്കിൽ കടക്കാം എന്ന് പറയുന്നു. സ്വയം പറയുന്നവന് അത് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പറഞ്ഞാൽ മാത്രം പോരാ ചെയ്യണം. പറയലും, ചെയ്യലും, പെരുമാറ്റവും എല്ലാം സമാനമായിരിക്കണം, അതിനാൽ ബാബയെ മറക്കരുത്. ബാബ തെറ്റ് ചെയ്യാത്തവരാക്കി തീർക്കുന്നു. ബാബ പറയുന്നു എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് പറ്റുകയാണെങ്കിൽ വന്ന് മാപ്പ് പറയൂ - എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം. ഇത് നിങ്ങളുടെ തെറ്റാണ് എന്ന് ശിവബാബ പറയുകയാണ് എന്ന് കരുതുക, എങ്കിൽ പറയണം, ശരി ബാബാ, ഞങ്ങൾ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. നല്ല നല്ല കുട്ടികളിൽ പോലും ഇങ്ങനെയുള്ള സംസ്കാരമില്ല. ഇത്രയും വലിയ തെറ്റുചെയ്താൽ മാപ്പ് ചോദിക്കണം. സ്വയത്തെ വലിയ മിഥ്യാജ്ഞാനിയെന്ന് കരുതുന്നു. പാപം ചെയ്താൽ ക്ഷമ ചോദിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അത് കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ബാബയിൽ നല്ലപോലെ ബുദ്ധിയോഗം വെക്കണം. പ്രഭാഷണമൊക്കെ നല്ലപോലെ ചെയ്യുന്നുണ്ടാകാം പക്ഷെ ആരും സമ്പൂർണ്ണരായിട്ടില്ല. അന്തിമം വരെ വീണുകൊണ്ടും രക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടുമിരിക്കും. പറയണം, ബാബാ എന്നിൽ നിന്നും ഈ തെറ്റ് പറ്റി, അങ്ങ് ക്ഷമിച്ചാലും, ദയാഹൃദയം ക്ഷമിക്കൂ. ഭക്തിമാർഗത്തിൽ ക്ഷമ ചോദിച്ച് കൊണ്ടേ ഇരിക്കും. ബാബയോട് ക്ഷമ ചോദിക്കൂ, ധർമ്മരാജനിലൂടെ വീണ്ടും ശിക്ഷ വാങ്ങരുത് അതിനാൽ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഞങ്ങൾ 16 കലാ സമ്പൂർണരായി എന്ന് വിചാരിക്കരുത്, ആയിട്ടില്ല. ധാരാളം കുട്ടികൾ ബാബാ, അശുദ്ധ സ്വപ്നം വളരെ ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന് എഴുതാറുണ്ട്. ബാബയുടെ ഓർമ്മ പോലും നിൽക്കുന്നില്ല. മിഥ്യാജ്ഞാനിയാകരുത്. അന്തിമത്തിൽ 16 കലാ സമ്പൂർണരാകും. ഇപ്പോൾ ഗ്രഹണം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ആ അവസ്ഥയിലെത്തണം. ഇവിടെ ഇരുന്നിരുന്ന് പറക്കും.ആത്മാവിനാണ് ആകർഷണം ഉണ്ടാകുന്നത്, കാരണം കൽപ്പത്തെ ക്ഷീണമുണ്ട്, രോഗഗ്രസ്ഥനാണ്, അതിനാൽ പെട്ടെന്ന് പോകണം. എന്നാൽ യോഗ്യരും ആകേണ്ടതാണ്. ചിലർ ഇവിടെ തന്നെ ചുറ്റി കറങ്ങുന്നതിനും ആഭരണങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതിലും സന്തുഷ്ടരാകുന്നു. പിന്നീട് ദുഃഖികളാകുമ്പോൾ ബാബയേ ഉപേക്ഷിച്ച് തെറ്റായി പോയി എന്ന് പറയുന്നു. ശരി, വീണ്ടും ധൈര്യം കാണിക്കൂ, പഠിക്കൂ. ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നവരോട് പോലും ഉപകാരം ചെയ്യൂ. എന്നാൽ വീണ്ടും തല കേടാക്കുന്നവിധത്തിലാകരുത്. മായ വീഴ്ത്തുന്നു, ബാബ ഉയർത്തുന്നു. ലക്ഷ്യം വളരെ ഉയർന്നതാണ്,

ഇത് ബുദ്ധിയോഗം കൊണ്ടുള്ളയാത്രയാണ്. പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ സമയമെടുക്കുന്നു. ലക്ഷ്യം വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഒരു സെക്കന്റിൽ നിങ്ങൾ ജീവനുകുതിയുടെ അധികാരിയായി തീരുന്നു. ഒരു തവണ ബാബാ എന്ന് പറഞ്ഞ് പിന്നെ എങ്ങിനെ മറന്നു പോകുന്നു ? ബാബയിൽ നിന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സമ്പത്തെടുക്കണം എന്ന് നിശ്ചയമുണ്ട്, പിന്നെ എന്ത് കൊണ്ടാണ് വീഴുന്നത് ? ഓർമ്മയിലൂടെ എന്ത് കൊണ്ട് സംരക്ഷിക്കുന്നില്ല ? നല്ല നല്ല കുട്ടികളും മറ്റ് പോകുന്നു. പിന്നീട് കൂടുതൽ ഡിസ് സർവ്വീസാകുന്നു. സേവനം ഗുപ്തമാണ് അത് പോലെ തന്നെ ഡിസ് സർവ്വീസും ഗുപ്തമാണ്. ലോകത്തിന് എന്തറിയാം ? ആരിലെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ഭൂതത്തിന്റെ പ്രവേശമോ, അശുഭാത്മാവിന്റെ പ്രവേശമോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതും നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നു. മായാവീ ആത്മാവ് പ്രവേശിക്കുന്നു. ജ്ഞാനമുണ്ടാകും എന്നാൽ ആരും പരിപൂർണ്ണരാകുന്നില്ല. എന്തെങ്കിലും കുറവുകൾ ഉണ്ട് എങ്കിൽ പേടിക്കണം. ഞങ്ങൾക്ക് ബാബയുടെ ശ്രീമതമനുസരിച്ച് നടക്കണം. ശ്രീമതമനുസരിച്ച് നടന്നില്ല എങ്കിൽ, എന്തെങ്കിലും മോശം കർമ്മം ചെയ്തു എങ്കിൽ പദവിയും ഭ്രഷ്ടമാകും, വളരെ ശിക്ഷയും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. കർമ്മഫലം ഇവിടെ തന്നെ വളരെ കഠിനമായി അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും അതിനാൽ കർമ്മാതീതാവസ്ഥയുടെ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യണം.

ബാബയോട് വളരെ സത്യമായി ഇരിക്കണം. എല്ലാവർക്കും ശിവബാബയുമായി കണക്കുനുള്ളതാണ്. എല്ലാ സെന്ററുകളും ശിവബാബയുടേതാണ്. നിങ്ങളുടെ സെന്റർ പിന്നെ എവിടെ നിന്ന് വന്നു ? നിങ്ങൾ ശിവബാബയുടേതാണ്. വിശ്വവിദ്യാലയം ബാബയുടേതല്ലേ. ഈശ്വരീയ വിശ്വവിദ്യാലയമാണ്. ഇത് എന്റെ സെന്ററാണ് എന്ന ചിന്ത വന്നാൽ മരിച്ചു എന്നർത്ഥം. ഇങ്ങിനെ എന്റെ എന്റെ എന്ന് പറഞ്ഞ് എത്ര പേർ വീണ്ടു പോകുന്നു. എല്ലാം ശിവബാബയുടേതാണ്. നിങ്ങൾ ബാബാ, ഈ ശരീരം മനസ്, ധനം എല്ലാം അങ്ങയുടേതാണ് എന്ന് പറയുന്നു. ബാബയും പറയുന്നു - സ്വർഗത്തിന്റെ രാജാധികാരം മുഴുവൻ നിങ്ങൾക്കാണ്. എത്ര പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്ത് നൽകുന്നു ? മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ക്രിയാ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്ക് കൊടുക്കാറില്ലേ. ജീവിച്ചിരിക്കെ ദാനം ചെയ്യുന്നു. പ്രതീക്ഷയില്ലാതായാൽ ദാന പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതായി കാണാറുണ്ട്. ബാബയും പറയുന്നു - കുട്ടികളേ, ജീവിച്ചിരിക്കെ ചെയ്യൂ, ഇത് പഴയ ശരീരമാണ്. നിങ്ങളാത്മാക്കൾ എന്റേതാണ്. ഈ ശരീരം പാർട്ടിനെയിച്ച് ഭിന്നിച്ച് ഇപ്പോൾ പഴയതായി. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും എന്റേതാകുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും ശരീരവും രണ്ടും ശുദ്ധമായി തീരും. രണ്ടും ഒരുമിച്ച് ശുദ്ധമാകുന്നു. അപവിത്രമായ ആത്മാവിനെ ശുദ്ധമാക്കണം. എന്നോട് യോഗം വെക്കുന്നതിലൂടെ തന്നെയാണ് ശുദ്ധമാകുന്നത്. യോഗം വെക്കുകയാണെങ്കിൽ ഉയരുന്ന കലയുണ്ടാകും, യോഗം വെക്കുന്നില്ലാ എങ്കിൽ താഴുന്ന കലയും ഉണ്ടാകും. സേവനത്തിൽ താൽപ്പര്യം വേണം. സേവനത്തിന് പോകണോ എന്ന് ചോദിക്കരുത്. അപ്പോൾ താൽപ്പര്യമില്ല എന്നാണ് ബാബ മനസിലാക്കുക. മനസാ വാചാ കർമ്മണാ സേവനത്തിൽ താൽപ്പര്യം വേണം. മനസാ ഇല്ലെങ്കിൽ കർമ്മത്താലോ വാക്കാലോ എന്തെങ്കിലും സേവനത്തിൽ മുഴുകണം എങ്കിൽ പ്രതിഫലവും ലഭിക്കും. സ്വയം ചെയ്യുന്നവർ ദേവത, പറഞ്ഞ് ചെയ്യുന്നവർ മനുഷ്യർ, പറഞ്ഞതിനും ശേഷവും ചെയ്യുന്നില്ല എങ്കിൽ യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാത്തവർ. എത്ര സേവനം ചെയ്യുന്നുവോ അത്രയും ഫലവും ലഭിക്കും.

ശിവബാബ ചോദിക്കുന്നു - എനിക്ക് കൈ ഉണ്ടോ ? ഈ ശരീരത്തിൽ ശിവബാബ ഇരിക്കുന്നില്ലേ. കത്തെഴുതുന്നില്ലേ. ദിവസം മുഴുവൻ കാളപ്പുറത്ത് യാത്ര ചെയ്യുകയല്ല. കാള ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ കണ്ണിൽ വെള്ളം വരും. ഇവിടെ കണ്ണുനീർ വരുന്ന കാര്യമേ ഇല്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന് സേവനം ചെയ്യണം. എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ എന്ന് കുട്ടികൾക്ക് മനസിലാക്കി തരുന്നു. ഇത് ശിവബാബയാണ് കേൾപ്പിക്കുന്നത്, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവും കേൾക്കുന്നു. ഇത് വളരെ സഹജമാണ്. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛൻ തന്നെയാണ് സ്വർഗത്തിന്റെ രചയിതാവ്. സ്വർഗത്തിന്റെ സ്ഥാപനവും, നരകത്തിന്റെ വിനാശവും ചെയ്യുന്നതിന് ബാബ വന്നിരിക്കുന്നു. മഹാഭാരതയുദ്ധം സമീപം നിൽക്കുന്നു. യാദവരും, പാണ്ഡവരും, കൗരവരും ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ കളി പൂർത്തിയാകുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. ബാബ കൊണ്ട് പോകാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. ശിരസ്സിൽ വികർമ്മങ്ങളുടെ ഭാരം ധാരാളമുണ്ട്. ഓർമ്മിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മഹാരാജാവും മഹാറാണിയും ആകില്ല. ഇത് രാജയോഗമാണ്, പ്രജായോഗമല്ല. യോഗം പൂർണ്ണമായി ചെയ്യുന്നില്ല എങ്കിൽ പ്രജയിൽ പെടും. ബാബാ, ഞാൻ പൂർണ്ണമായും സമ്പത്തെടുക്കും എന്ന് പറയുന്നു. എങ്കിൽ സേവനത്തിന് താൽപ്പര്യം വേണം. ഈ സമയം ഞാൻ ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്തായി തീരും എന്ന് എഴുതി ചോദിക്കാം. അന്തിമത്തിലേ പരിപൂർണ്ണമാകൂ. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ അപൂർണ്ണരാണ്. സ്വന്തം അവസ്ഥ പരിശോധിക്കണം - ഞാൻ എത്രത്തോളം ബാബയുടെ സേവനത്തിലാണ് ? എത്രത്തോളം ആജ്ഞാകാരിയും, വിശ്വസ്തനും ആണ് ? ആർക്കെങ്കിലും ജീവദാനം നൽകാം എന്ന് എത്രത്തോളം സേവനത്തിനായി തുടിക്കുന്നുണ്ട് ? പാവങ്ങൾ വളരെ ദുഃഖികളാണ്. ശാന്തീധാമിലേക്കും, സുഖധാമിലേക്കും കൊണ്ട് പോകാൻ വന്ന ഒരേയൊരു സദ്ഗുരുവാണ്. ആ ഗുരുജനങ്ങൾക്ക് സ്വയം ജഗത് പിതാവ്, ജഗത് ശിക്ഷകൻ എന്ന് പറയാൻ

സാധിക്കില്ല, ജഗത്ഗുരു എന്ന് മാത്രം പറയാം. ഇവിടെ ജഗത്പിതാവും,ടീച്ചറും, ഗുരുവും ഒന്ന് തന്നെയാണ്. ബാബ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം എങ്കിൽ ബാബയിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും സമ്പത്തുക്കുറവ്. ദേഹാഭിമാനം നല്ലതല്ല. ദേഹി അഭിമാനിയായി ബാബയേ ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ പിന്നീട് നിങ്ങൾ നിരോഗീ ശരീരധാരികളായി തീരും. അവിടെ പവിത്രതയും, സുഖവും, ശാന്തിയും, സമ്പത്തും ഉണ്ട്. അളവറ്റ സമ്പത്താണ്. ഇവിടെ നോക്കൂ, വയറിന് വേണ്ടി കൊല്ലും കൊലയുമാണ്. ശരി !

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുരമധുരമായ ഓമന സന്താനങ്ങൾക്ക് മാതാവും പിതാവുംമായ ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണകളും പുലർക്കാല വന്ദനവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യസാരം -

- 1) ആത്മീയ വഴികാട്ടിയായി സത്യമായ യാത്ര ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ബുദ്ധിയോഗത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധ വേണം. സ്വയത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധ വെക്കണം.
- 2) ബാബയോട് സത്യമായി ഇരിക്കണം. കർമ്മാതീതമാകുന്നതിന്റെ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യണം. ജീവിച്ചിരിക്കെ തന്നെ എല്ലാം ബാബയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ച് സഫലമാക്കണം.

വരദാനം:- സ്വയത്തെ സംഗമയുഗിയെന്ന് മനസ്സിലാക്കി വ്യർത്ഥത്തെ സമർത്ഥത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന സമർത്ഥ ആത്മാവായി ഭവിക്കൂ

ഈ സംഗമയുഗം സമർത്ഥ യുഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് സദാ ഈ സ്മൃതി വയ്ക്കൂ നമ്മൾ സമർത്ഥ യുഗത്തിലെ നിവാസി, സമർത്ഥനായ ബാബയുടെ കുട്ടികൾ, സമർത്ഥ ആത്മാക്കളാണ്, അപ്പോൾ വ്യർത്ഥം സമാപ്തമാകും. കലിയുഗമാണ് വ്യർത്ഥം, എപ്പോൾ കലിയുഗത്തിൽ നിന്ന് കരയിലേക്ക് കയറിയോ സംഗമയുഗിയായി അപ്പോൾ വ്യർത്ഥത്തിൽ നിന്നും സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ കരകയറി. കേവലം സമയത്തിന്റെ ഓർമ്മ ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ സമയമനുസരിച്ചുള്ള കർമ്മം സ്വതവേ നടക്കും. അരകൽപം വ്യർത്ഥം ചിന്തിച്ചു, വ്യർത്ഥം ചെയ്തു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഏതുപോലെയാണോ സമയം, ഏതുപോലെയാണോ ബാബ അതുപോലെ ആയിരിക്കണം കുട്ടികളും.

സ്തോഗൻ:- ആരാണോ സദാ ഈശ്വരീയ വിധിയിലൂടെ നടക്കുന്നത് അവർ തന്നെയാണ് ബ്രഹ്മാ ബാബയ്ക്ക് സമാനം മാസ്റ്റർ വിധാതാവാകുന്നത്.